

บทที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 กล่าวไว้ว่า ในการจัดการศึกษานั้นต้องยึดหลัก ให้ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ เพราะถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด ในกระบวนการจัดการศึกษาจึงต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ ทั้งนี้ก็เพื่อรองรับกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมในปัจจุบัน ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนจึงจำเป็นต้องเน้นกระบวนการเรียนรู้ที่สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองในทุกด้านได้ และความสามารถในการคิดเป็นอีกด้านหนึ่งที่จะนำผู้เรียนไปสู่การแก้ปัญหาต่างๆ โดยถูกต้องดังหลักการคิดเป็นทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ทั้งนี้เนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้นซึ่งทำให้เกิดปัญหาและความต้องการใหม่เกิดขึ้นตลอดเวลา วิธีแก้ปัญหาที่ใช้ได้ในวันนี้อาจจะใช้ไม่ได้ผลในวันพรุ่งนี้ จึงจำเป็นต้องมากที่มนุษย์เราจะต้องมีความสามารถในการคิดเพื่อดำรงชีวิตและเพื่อแก้ปัญหาที่สลับซับซ้อนหลากหลาย การพัฒนาความสามารถในการคิด ซึ่งอาจไม่เป็นผลพลอยได้ของการลงมือทดลอง หรือปล่อยให้ไปไปตามธรรมชาติ บุคคลจะต้องสามารถประมวลข้อมูลและสรุปข้อมูล วิเคราะห์ จับประเด็นปัญหา เลือกลงและตัดสินใจ และคิดริเริ่มสร้างสรรค์ที่จะนำไปสู่การคิดเป็น ซึ่งนับว่าเป็นขั้นตอนที่สำคัญในกระบวนการแก้ปัญหา (ประสาน มาลากุล ณ อยุธยา, 2532) การที่บุคคลจะเติบโตขึ้นเป็นคนที่คิดเก่งได้นั้น คงจะต้องเริ่มตั้งแต่วัยเด็ก เด็กควรได้รับการส่งเสริมสนับสนุนให้ใช้ความคิดและแสดงความคิด หากเด็กไม่ได้รับโอกาสให้คิดและแสดงความคิดเห็นบ่อยๆ เด็กก็ย่อมคิดได้ช้า มีความคิดน้อย ดังนั้นลักษณะการคิดประการแรกที่ครูควรส่งเสริมก็คือ การคิดคล่องซึ่งได้แก่ การฝึกให้เด็กคิดบ่อยๆ และคิดให้เร็วขึ้น ให้ได้ความคิดพรั่งพรูออกมาเรื่อยๆ เมื่อสามารถคิดได้อย่างคล่องแคล่ว ก็ควรพัฒนาความคิดให้มีลักษณะหรือประเภทที่หลากหลายออกไป ไม่ใช่จำกัดการคิดให้อยู่ในประเภทเดียวตลอดเวลา เมื่อสามารถคิดได้มาก คิดได้เร็ว คิดได้ ข้อมูลหลากหลายประเภทแล้ว ต่อไปครูผู้สอนก็ควรฝึกให้เกิดการคิดละเอียด รู้จักพิจารณา รายละเอียดเพื่อช่วยให้นักคิดนั้นรอบคอบขึ้น และฝึกให้เด็กพูดอธิบายความคิดของตนในเรื่องต่างๆ ตามที่ตนเข้าใจ ซึ่งจะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ว่าตนเข้าใจหรือไม่เข้าใจตรงจุดใด ทำให้เด็กเกิดความชัดเจนในความคิดของตน และการแสดงความคิดเห็นจะต้องประกอบไปด้วยการใช้เหตุผลที่เหมาะสม เด็กควรจะได้เรียนรู้การคิดอย่างมีเหตุผล เพราะหลักเหตุผลเป็นหลักสำคัญของการคิดทั้ง

ปวง การคิดทั้งหลายนอกจากจะเป็นเรื่องของสติปัญญาแล้ว ยังเป็นเรื่องของจิตใจและจริยธรรมด้วยการคิดที่ปราศจากทิศทางที่ถูกต้อง ก็เปรียบเสมือนการเดินทางเรือในมหาสมุทรโดยปราศจากเข็มทิศเรืออาจไปไม่ถึงจุดหมายที่ต้องการและอาจจะหลงทางได้ง่ายๆ เด็กควรได้เรียนรู้การพัฒนาทั้งทางด้านสติปัญญาและคุณธรรมไปด้วยกัน การคิดไม่ว่าจะลักษณะใดก็ตามควรจะเป็นไปเพื่อความถูกต้องดีงามและเป็นประโยชน์ หากเด็กได้รับการฝึกคิดให้ถูกทาง คิดไปในทางที่เป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่าย คิดเห็นแก่ตนเองน้อยลง เน้นที่ประโยชน์ส่วนรวมมากขึ้น คงไม่มีใครในสังคมต้องการให้เด็กเป็นคนเก่ง แต่กลับใช้ความเก่งนั้นไปในทางลบ ต่อไปเด็กควรได้รับการฝึกให้เป็นคนคิดกว้าง มีใจกว้าง มองทุกอย่างรอบด้าน ไม่ใช่คิดเฉพาะในมุมแคบ การที่เป็นคนคิดกว้างจะทำให้การคิดมีความรอบคอบขึ้น และช่วยให้เด็กเรียนรู้ความคิดของผู้อื่น มุมมองของผู้อื่นที่จะทำให้เด็กมีความเข้าใจผู้อื่นและสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่น ได้ดีขึ้น คนที่คิดเก่งนอกจากจะเป็นคนคิดกว้างแล้ว ยังต้องสามารถคิดได้อย่างลึกซึ้งด้วย ไม่มองหรือคิดอะไรแต่เพียงผิวเผิน แต่มองลึกลงไปถึงต้นตอสาเหตุ และรวมทั้งความสัมพันธ์ทั้งหลายที่โยงใยกัน นักคิดที่มีชื่อเสียงทั้งหลายจะมีคุณสมบัติและความสามารถในการคิดกว้างและลึกซึ้ง ซึ่งจะนำไปสู่การเป็นผู้มีวิสัยทัศน์อันจะช่วยให้สามารถวางแผนชีวิตและการกระทำต่างๆ ได้ดีและประสบความสำเร็จ (ทิสนา เขมมณี, 2544)

ทักษะการคิดวิเคราะห์เป็นกระบวนการทางความคิดที่มีแบบแผน เป็นการคิดโดยใช้ปัญญาไตร่ตรองหาความสัมพันธ์เชิงเหตุผลระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ที่อยู่ภายใต้เหตุการณ์หรือสถานการณ์นั้น เพื่อค้นหาสาเหตุที่แท้จริง การคิดวิเคราะห์จึงเป็นการคิดที่ช่วยให้การตัดสินใจนั้นเป็นไปอย่างมีเหตุมีผล มีความเข้าใจและรู้กระจ่างในข้อมูลมากยิ่งขึ้น ช่วยให้เห็นสาเหตุของปัญหาและหาทางออกได้อย่างเหมาะสม ทักษะการคิดวิเคราะห์นั้น สามารถพัฒนาให้เกิดขึ้นได้ดีกับเด็กในวัย 11 – 15 ปี เพราะเป็นช่วงที่เด็กรู้จักคิดหาเหตุผล และเรียนรู้ในสิ่งที่เป็นนามธรรม ตั้งสมมติฐานและแก้ปัญหาได้ (สุรพล พยอมแย้ม, 2544) แต่จากผลการประเมินสถานศึกษาของสำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษารอบที่สองแม้ภาพรวมจะได้ผลที่ค่อนข้างดีแต่เมื่อวิเคราะห์การประเมินเป็นรายมาตรฐานกลับพบว่า สถานศึกษาส่วนใหญ่จะได้ค่าเฉลี่ยต่ำสุดในมาตรฐานที่ 4 คือ ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์(สำนักรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2549) เช่นเดียวกันกับโรงเรียนบ้านโคกม่วง (คำประชาอุทิศ) ที่เป็นอีกหนึ่งโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก ซึ่งได้รับการประเมินภายนอก รอบที่สองของสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา แล้วพบว่า ไม่ผ่านเกณฑ์การประเมินด้านคุณภาพผู้เรียน ในมาตรฐานที่ 4 ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ มีวิจารณญาณ มีความคิดสร้างสรรค์ คิดไตร่ตรองและมีวิสัยทัศน์ ได้ค่าเฉลี่ย 1.68 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพัทลุงเขต 2, 2549) จึงได้มี

ข้อเสนอแนะเพื่อพัฒนาคุณภาพด้านผู้เรียนจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษาว่าควรสอดแทรกทักษะการคิดในทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้(สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา, 2549) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของจุงรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์ (2553) ที่ได้มีความพยายามที่จะแก้ไขปัญหาคือการอ่อนด้อยทางการคิดวิเคราะห์ในเด็กไทย โดยมีนโยบายที่ส่งเสริมให้นำการเรียนรู้สู่กระบวนการคิดวิเคราะห์ ไม่เน้นการท่องจำ ส่งเสริมการเรียนรู้ในห้องเรียน รวมทั้งสิ่งต่างๆ รอบตัว ถือเป็น การปฏิวัติรูปแบบกระบวนการเรียนรู้ทั้งระบบ ตั้งแต่ ป.1-ม.6 เน้นการสอนคิดวิเคราะห์เป็นมากกว่าการท่องจำ ซึ่งหากเด็กคิดวิเคราะห์ได้ ก็จะสามารถอยู่ในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตัดสินใจได้ด้วยตนเอง การคิดวิเคราะห์ที่จะสอนนั้น จะมี 2 ระดับ การคิดวิเคราะห์พื้นฐาน จะสอนตั้งแต่ ป.1-6 อย่างน้อยเด็กที่จบ ป.6 ต้องเป็นเด็กช่างสังเกต แยกความแตกต่างได้ อธิบายเหตุผลต่างๆ ได้ สำหรับขั้นสูง จะสอนตั้งแต่ ม.1-6 โดยจะต้องสังเคราะห์เป็น แก้ปัญหาได้ คิดวิเคราะห์แบบสร้างสรรค์ รวมทั้งนำความรู้คิดวิเคราะห์ไปแก้ปัญหาได้ (จุงรินทร์ ลักษณวิศิษฏ์, 2553) ซึ่งจำเป็นอย่างยิ่งที่จะมีการสอดแทรกการคิดวิเคราะห์ไปในกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อเป็นการเพิ่มพูนทักษะการคิดวิเคราะห์ให้เกิดในตัวผู้เรียนโดยมีครูเป็นผู้กระตุ้นให้เกิดขึ้นได้

การจัดการเรียนการสอนแบบผังกราฟิก เป็นรูปแบบการสอนวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดการคิดและรวบรวมข้อมูลที่เกิดจากการคิดของตัวเอง ทั้งนี้เพราะผังกราฟิกเป็นรูปแบบการจัดระบบข้อมูลและแนวคิด โดยใช้คำ รูปแบบ และแผนภาพ ช่วยให้นักเรียนเกิดความคิด ความจำ การจัดระบบข้อมูล และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูลนั้นๆ (Walker and Schmidt ,2004) นอกจากนี้ปราณี เสนีย์ และมีชัย สีเจริญ (2544) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับผังกราฟิก ว่าเป็นการจัดหมวดหมู่โครงสร้างความคิด โดยใช้แผนภาพในลักษณะต่างๆ ที่เหมาะสมเพื่อช่วยให้มองเห็นภาพความสัมพันธ์และเชื่อมโยงอย่างมีระบบระเบียบ เป็นสิ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนจัดระบบระเบียบใหม่ โดยนำเอาข้อมูลสารสนเทศมาจัดให้เป็นรูปธรรม ซึ่งจะนำไปสู่กระบวนการควบคุมที่เป็นกลยุทธ์ในการทำให้เกิดความจำระยะยาว

ในหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและเทคโนโลยี สาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร อันเป็นสาระเกี่ยวกับกระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศ การติดต่อสื่อสาร การค้นหาข้อมูล การใช้ข้อมูลและสารสนเทศ การแก้ปัญหาหรือการสร้างงาน คุณค่าและผลกระทบของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งในมาตรฐาน ง 3.1 เป็นมาตรฐานของ การเข้าใจ เห็นคุณค่าและใช้กระบวนการเทคโนโลยีสารสนเทศในการสืบค้นข้อมูลการเรียนรู้ การสื่อสาร การแก้ปัญหา การทำงาน และอาชีพอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีตัวชี้วัดครอบคลุมถึงการใช้คอมพิวเตอร์

เบื้องต้น ซึ่งหนึ่งในสาระการเรียนรู้นั้นก็มีความเกี่ยวข้องของการนำเสนอข้อมูลโดยใช้โปรแกรมเพาเวอร์พอยท์

โปรแกรมนำเสนองาน Microsoft Office Powerpoint เป็นโปรแกรมสำเร็จรูปที่รู้จักกันอย่างดีในแง่ที่ว่า หากต้องการที่จะนำเสนอข้อมูลหรือภาพใดๆ ให้กับผู้ฟังได้เห็นภาพหรือมีความเข้าใจในสิ่งที่นำเสนอให้มากยิ่งขึ้น การใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป Microsoft Office Powerpoint เข้ามาในการนำเสนอก็เป็นอีกวิธีการหนึ่งที่ใช้กันอย่างแพร่หลายมากขึ้น เนื่องจากความสะดวกในการจัดเตรียม หรือปรับปรุงแก้ไขเพิ่มเติมเอกสารที่ต้องการนำเสนอ นั้นได้ตลอดเวลาอย่างไม่ยากนักสำหรับผู้ที่ยังไม่เคยใช้งานโปรแกรมนี้แล้ว แต่ปัญหาส่วนใหญ่ของผู้ที่ใช้โปรแกรมนำเสนองาน Microsoft Office Powerpoint นั้นไม่ได้อยู่ที่เทคนิคในการใช้โปรแกรม แต่อยู่ที่ในกระบวนการคัดกรองข้อมูลหรือว่าข้อความที่มีอยู่อย่างมากมายนั้นมานำเสนอ จึงเป็นการยากหากผู้ที่ต้องการจะนำเสนอด้วยโปรแกรม Microsoft Office Powerpoint ไม่ได้วิเคราะห์ก่อนว่าควรนำเสนอเนื้อหาส่วนใดมานำเสนอในสไลด์ เนื่องจากเราไม่สามารถนำข้อมูลหรือเนื้อหาทั้งหมดลงมานำเสนอในสไลด์ได้ ซึ่งก็สอดคล้องกับการจัดกรรม โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผังกราฟิก ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่เป็นการจัดระบบความคิด และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของข้อมูล ซึ่งเป็นหนึ่งพฤติกรรมบ่งชี้ทางการคิดวิเคราะห์ และในการนำรูปแบบการสอนแบบผังกราฟิกมาใช้ในการสอนเรื่อง การนำเสนอข้อมูลด้วยโปรแกรม Microsoft Office Powerpoint ก็เพื่อจุดประสงค์ในการพัฒนาเรื่องของการคิดวิเคราะห์และพัฒนาทางด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนด้วย

จากปัญหาและความสำคัญดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจในเรื่องการนำผังกราฟิกมาใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์ในเรื่องการใช้โปรแกรมนำเสนองาน Microsoft Office PowerPoint สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกม่วง (คำประชาอุทิศ) จังหวัดพัทลุง ด้วยความมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีคุณสมบัติเบื้องต้นคือ 1) มีทักษะในการใช้โปรแกรมนำเสนองาน Microsoft Office PowerPoint 2) เกิดการคิดวิเคราะห์ และได้นำรูปแบบของการวิจัยเชิงปฏิบัติการเข้ามามีส่วนช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เนื่องด้วยต้องการให้มีการปรับปรุงแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้และแนวทางการสอนอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ได้รูปแบบกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนมากที่สุด

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผังกราฟิก (Graphic Organizer Instructional Model) เรื่อง การใช้โปรแกรมนำเสนองาน Microsoft office PowerPoint

2.2 เพื่อพัฒนาการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบผังกราฟิก (Graphic Organizer Instructional Model) เรื่อง การนำเสนอข้อมูลด้วยโปรแกรม Microsoft Office Powerpoint โดยให้มีคะแนนเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มและมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

2.3 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบผังกราฟิก (Graphic Organizer Instructional Model) เรื่อง การนำเสนอข้อมูลด้วยโปรแกรม Microsoft Office Powerpoint โดยให้มีคะแนนผ่านเกณฑ์ร้อยละ 70 ของคะแนนเต็มและมีจำนวนนักเรียนผ่านเกณฑ์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

3. ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัย ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการวิจัยไว้ดังนี้

3.1 ด้านบุคคล

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 15 คน ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553 โรงเรียนบ้านโคกม่วง (คำประชาอุทิศ) อำเภอเขาชัยสน จังหวัดพัทลุง

3.2 ขอบเขตด้านตัวแปร

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มีดังนี้

ตัวแปรอิสระ คือ การสอนโดยใช้รูปแบบการสอนแบบผังกราฟิก

ตัวแปรตาม คือ

- 1) การคิดวิเคราะห์ของนักเรียน
- 2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

3.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

กลุ่มสาระที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ สาระการเรียนรู้การงานอาชีพและเทคโนโลยีสาระที่ 3 เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร เรื่องการใช้โปรแกรมนำเสนองาน Microsoft office PowerPoint

3.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย คือ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

4. นิยามศัพท์เฉพาะ

4.1 ผังกราฟิก หมายถึง แผนผังทางความคิด ซึ่งประกอบไปด้วยความคิดหรือข้อมูลที่สำคัญโดยเชื่อมโยงกันอยู่ในรูปแบบต่างๆซึ่งทำให้เห็นโครงสร้างของความรู้หรือเนื้อหาสาระนั้นๆ ชัดเจนมากขึ้น

4.2 กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผังกราฟิก หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยการนำเอา ผังกราฟิกมาใช้เป็นหลักในจัดกิจกรรมการเรียนการสอน โดยครูเป็นผู้ให้ความรู้ เกี่ยวกับผังกราฟิกและใช้สอดแทรกไปกับเนื้อหาสาระที่ครูต้องการให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และฝึกการคิดวิเคราะห์เพื่อสร้างผังกราฟิกในรูปแบบต่างๆที่สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ของตัวผู้เรียนเอง โดยจัดกิจกรรมการเรียนตามรูปแบบการสอนดังขั้นตอนต่อไปนี้

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. สันทนาซักถามความรู้เดิมของผู้เรียนโดยการใช้ผังกราฟิก
2. แจงจุดประสงค์การเรียนและเนื้อหาที่จะเรียน

ขั้นสอน

3. ผู้สอนเสนอเนื้อหาสาระที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้
4. ผู้สอนเชื่อมโยงเนื้อหาสาระที่เรียนกับผังกราฟิกและให้ผู้เรียนนำเนื้อหาสาระใส่

ลงในผังกราฟิกตามความเข้าใจของตน

5. ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมกันเป็นกลุ่ม เพื่อให้มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน และช่วยเหลือกันระหว่างกลุ่ม

ขั้นสรุป

6. ผู้สอนและผู้เรียนร่วมกันอภิปรายแนวคิดของผู้เรียนเพื่อทำความเข้าใจและสรุปเป็นหลักการ

4.3 การคิดวิเคราะห์ หมายถึง การจำแนกแจกแจงองค์ประกอบต่างๆของข้อมูลดิบที่กระจัดกระจายแล้วนำมาจัดหมวดหมู่ของสิ่งที่จำแนกตามเกณฑ์ที่กำหนดได้ และระบุถึงความสัมพันธ์ที่ได้เชื่อมโยงกับข้อมูลหรือบริบทนั้นๆได้ ซึ่งในการวิจัยครั้งนี้จะวัดได้จากแบบวัดทักษะการคิดที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นตามแนวการสร้างเครื่องมือวัดทักษะการคิดของกองวิจัยทางการศึกษา (2542) โดยมีพฤติกรรมบ่งชี้ทางการการคิดวิเคราะห์ตามแนวคิดของทิสนา แจมมณี (2544) คือ นักเรียนสามารถกำหนดเกณฑ์ในการจำแนกข้อมูล จัดหมวดหมู่และลำดับของข้อมูลตามเกณฑ์ได้ อีกทั้งสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบได้

4.4 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนที่ได้จากการตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง โปรแกรมนำเสนองาน Microsoft Office PowerPoint ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกม่วง (คำประชาอุทิศ) ที่เรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผังกราฟิกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

4.5 นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโคกม่วง (คำประชาอุทิศ) ที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2553

4.6 เกณฑ์การผ่าน หมายถึง เป้าหมายคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและการคิดวิเคราะห์ โดยกำหนดเกณฑ์คะแนนขั้นต่ำ ตามเกณฑ์ของโรงเรียนบ้านโคกม่วง (คำประชาคุทิศ) ที่กำหนดให้นักเรียนผ่านเกณฑ์คะแนนร้อยละ 70 ของคะแนนเต็ม และมีจำนวนนักเรียนที่ผ่านเกณฑ์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 70

5. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

5.1 ได้กิจกรรมการเรียนรู้ในรายวิชาคอมพิวเตอร์ หน่วยการเรียนรู้เรื่อง การใช้โปรแกรม นำเสนองาน Microsoft office PowerPoint

5.2 เป็นแนวทางในการนำการสอนแบบผังกราฟิกมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

5.3 เป็นแนวทางสำหรับผู้สนใจในการนำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอนแบบผังกราฟิกมาใช้ในการพัฒนาการคิดวิเคราะห์